

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/466/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813203935
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813203935.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci žalobkyne U. V., nar. XX. X. XXXX, bytom K., X. Q. XXX/XX, zastúpenej Mgr. Zlatou Hunčagovou, advokátkou, so sídlom P. S., Y. XXXX/XX proti žalovanému Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpenému URBÁNI & PARTNERS, s.r.o., Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, v konaní o vylúčenie vecí z exekúcie, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 9C/82/2013-57 zo dňa 1. apríla 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovanému uložil nahradiť žalobkyni na trovách konania 995,29 eur m e n í tak, že žalobkyni právo na náhradu trov prvostupňového konania n e p r i z n á v a (výrok II.).

V ostatnej časti, odvolaním účastníkov nenapadnutej, p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý (výrok I.).

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu vyhovel návrhu žalobkyne, vylúčil ňou označené nehnuteľnosti evidované na LV č. XXX pre k.ú. K. pod B8 v spoluvlastníckom podiele 1/2 na žalobkyňu z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Janecom, so sídlom v G., W. W. XXX/XX pod sp. zn. EX 688/2007 na základe poverenia na vykonanie exekúcie, vydaného Okresným súdom Dolný Kubín zo dňa 21. 3. 2007. Zároveň žalovanému uložil uhradiť žalobkyni na trovách konania 995,29 eur na účet jej splnomocnenej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu, čo do výroku o náhrade trov prvostupňového konania, v zákonnej lehote, doručil odvolanie žalovaný. Nesúhlasil s aplikáciou ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že práve žalobkyňa spolu so svojim bývalým manželom, t.j. s povinným v exekučnom konaní, zavinili vznik tohto sporu. Zo spisu jednoznačne vyplýva, že napriek skutočnosti, že pred uzatvorením kúpnej zmluvy na kúpu nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu, už bola žalobkyňa s povinným rozvedená, uzatvorila a podpísala kúpnu zmluvu tak, že nehnuteľnosť bola obidvom v katastri nehnuteľností zapísaná do BSM. V dobe uzatvorenia kúpnej zmluvy mali obidvaja nadobúdatelia vlastníckeho práva v kúpnej zmluve uviesť, že nehnuteľnosť nadobúdajú do spoluvlastníctva každý v podiele 1/2. Za to, že na príslušný LV bolo vlastnícke právo zapísané tak, ako to bolo uvedené v kúpnej zmluve, jednoznačne zodpovedá žalobkyňa spolu s povinným. Kataster nehnuteľností, ktorý vedie príslušný LV, ktorý je voči tretím osobám, t.j. aj voči žalovanému verejnou listinou, zapísal len stav, ktorý nesprávne uviedla žalobkyňa s povinným, čím dostali žalovaného a exekútora do omylu, že predmetom exekúcie je správne celá nehnuteľnosť. Na základe uvedeného nemôže žalovaný zodpovedať za samotné pochybenie žalobkyne tým, že bude zaviazaný na jej trovy právneho zastúpenia, ktoré vlastne ona sama zavinila. Zastal názor, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa, kedy mal prvostupňový súd aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z

účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznať. Ďalej poukazoval na skutočnosť, že návrhom na vylúčenie vecí z exekúcie sa má (a môže) iba odstrániť existujúca právna neistota v otázke týkajúcej sa jednej stránky právneho úkonu (v otázke vylúčenia, či nevylúčenia vecí), a teda nemá (a ani nemôže) priamo priznať právo, hodnota ktorého je vyjadriteľná v peniazoch. Z tohto dôvodu i pre prípad, ak by odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa mala v konaní pred súdom prvého stupňa zákonný nárok uplatniť si trovy právneho zastúpenia, mal by pri ich vyčíslení postupovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. s poukazom i na rozhodnutie NS SR zo dňa 27. 11. 2014 sp. zn. 2MCdo 17/2013. Pre prípad úspechu v odvolacom konaní si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že súdu preukázala, že ešte pred podaním žalobného návrhu sa so žalovaným pokúsila mimosúdne dohodnúť, čo preukázala súdu samotným návrhom na mimosúdnu dohodu. Zároveň predložila súdu poštovú doručenkú, aj poštový podací hárok, ktoré preukazovali doručenie predmetného návrhu na mimosúdnu dohodu žalovanému. Žalovaný nespochybnil, že by mu takýto návrh nebol doručený, avšak pokiaľ naň nereflektoval, bola žalobkyňa nútená podať žalobný návrh, a teda jej s týmto konaním vznikli aj príslušné trovy. K ďalšej námietke žalovaného o tom, že okresný súd mal správne pri vyčíslení trov právneho zastúpenia postupovať podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky, t.j. ako pri neurčitej hodnote predmetu sporu, uviedla, že účelom vylučovacej žaloby je zabránenie vedenia exekúcie na konkrétnu vec - po právoplatnom vylúčení vecí z exekúcie súd exekúciu na túto vec, resp. spoluvlastnícky podiel k veci zastaví. Zriadenie exekučného záložného práva oprávňuje oprávneného z exekúcie, v prospech ktorého bolo zriadené, viesť exekúciu predajom veci na exekučnej dražbe. Zhrnúc uvedené exekúciou vedenou na vec je priamo postihnuté a obmedzené vlastnícke právo k tejto veci, v nadväznosti na čo je podľa nej dôvodné, ak pri vylúčení takejto veci z exekúcie sa na účely rozhodovania o trovách právneho zastúpenia vychádza z hodnoty takto exekúciou postihnutej veci. Žiadala preto rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania zmenil tak, že žalobkyňu právo na náhradu trov konania nepriznal. Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Účelom tohto ustanovenia je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom vo veciach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania.

Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, sociálne a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj ku konaniu.

V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Len výnimočne nemusí súd úspešnému účastníkovi priznať náhradu trov konania, môže tak urobiť podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p..

V danom prípade je potrebné vziať zreteľ na okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k podaniu žaloby na súd, skúmať, či eventuálne je tu možnosť predísť súdному sporu mimosúdnou dohodou účastníkov, tak ako ju predostrela žalobkyňa žalovanému pred podaním žaloby.

Excindančná (vylučovacia) žaloba slúži na ochranu tým osobám, ktoré majú k majetku postihnutému exekúciou právo, ktoré vylučuje, aby bol tento majetok použitý k nútenému výkonu rozhodnutia, napr. vlastnícke právo ku konkrétnej exekúciou postihnutej veci, prípadne k spoluvlastníckemu podielu a pod..

Pokiaľ postihnutú vec už exekútor medzičasom speňažil, excindačná žaloba nemôže byť úspešná, nakoľko vec už nemôže byť v tomto štádiu vylúčená z exekúcie. Pokiaľ chce teda tretia osoba zabrániť tomu, aby došlo k speňaženiu veci po podaní excindačnej žaloby, môže zároveň podať exekútorovi aj návrh na odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku. K tomuto návrhu pripojí súdom potvrdenú excindačnú žalobu, ako aj doklad o existencii práva k postihnutej veci, pričom exekútor následne návrh predloží exekučnému súdu a do rozhodnutia súdu o odklade exekúcie môže exekútor vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného, teda nemôže vec speňažiť.

Kladné rozhodnutie o excindačnej žalobe má za následok zastavenie exekúcie (aj čiastočné) podľa § 57 ods. 1 písm. e/ Exekučného poriadku, teda z dôvodu, že bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťať exekúciu.

S prihliadnutím na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na predmet sporu uzatvorenie mimosúdnej dohody medzi účastníkmi, nebolo spôsobilé vo vzťahu k prebiehajúcej exekučnému konaniu vyvolať také následky, ako vyplývajú z podanej excindačnej žaloby. Bolo nevyhnutné, aby sa žalobkyňa ochrany svojho spoluvlastníckeho práva domáhala práve podaním vylučovacej žaloby, nakoľko iba právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým jej návrhu vyhovel, môže byť i podkladom pre zastavenie exekúcie z dôvodov uvedených v § 57 ods. 1 písm. e/ Exekučného poriadku.

S prihliadnutím potom na okolnosti, ktoré viedli žalobkyňu k podaniu návrhu na súd, na to, že týmito bola predovšetkým skutočnosť, že i napriek tomu, že pred uzatvorením kúpnej zmluvy, na podklade ktorej predmetné nehnuteľnosti žalobkyňa s bývalým manželom nadobudli, boli rozvedení, nehnuteľnosti kúpili ako manželia, to znamená, že na príslušný LV bolo vlastnícke právo zapísané do BSM. Je potrebné prisvedčiť žalovanému v tom, že kataster nehnuteľností, ktorý vedie príslušný LV, je voči tretím osobám verejnou listinou a údaje zapísané v LV sú hodnoverné vo vzťahu k tretím osobám, pokiaľ sa nepreukáže opak. Vzhľadom na dopad rozhodnutia okresného súdu o vylučovacej žalobe, i na exekučné konanie, odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa so svojím bývalým manželom zavinili vznik tohto sporu, v nadväznosti na čo aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov prvostupňového konania ust. § 150 ods. 1 O.s.p. a žalobkyňu náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

Zároveň odvolací súd i napriek úspechu žalovaného v odvolacom konaní nepriznal mu ním uplatnené trovy odvolacieho konania takisto s poukazom na ust. § 150 ods. 1 O.s.p. zohľadniac, že jedným z rozhodujúcich kritérií pre nepriznanie náhrady trov konania je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom. V nadväznosti na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ aplikoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania, bolo by neprimerane tvrdé vo vzťahu k žalobkyňi a zároveň by odporovalo i dobrým mravom, aby odvolací súd pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania postupoval v zmysle ust. § 224 ods. 1 v súvislosti s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. bez súčasnej aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e j e .**